

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพารา แปรรูปขั้นต้นภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต

A Confirmatory Factor Analysis of Factors Influencing the Competitiveness of Rubber Gross Industry Entrepreneurs under Conditions of Dynamic Change

ดร.โกศล จิตวิรัตน์¹ และ ดร.เนตรพัฒนา ยาวีราษ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพาราแปรรูปขั้นต้นขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวน 470 ราย และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS และ LISREL ผลการวิจัยจากการศึกษาโดยใช้หลักทฤษฎีเป็นฐานปรากฏว่าพบปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันจำนวน 7 องค์ประกอบ ดังนี้ การพัฒนาจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ การจัดการเชิงกลยุทธ์ การพัฒนาทุนมนุษย์ วัฒนธรรมองค์กร โลจิสติกส์และซัพพลายเชน เครือข่ายวิสาหกิจที่ยั่งยืน และนโยบายรัฐบาล รวมทั้งการพัฒนาปัจจัยสำคัญด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ผลการวิเคราะห์โมเดลที่ปรับแก้แล้วมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก

คำสำคัญ : ความสามารถทางการแข่งขัน, ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน, การเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต

Abstract

The main purpose of this research was to development factors influencing of competitiveness under the dynamic change. By collecting data from a sample of entrepreneurs small and medium-sized industrial rubber 470 samples through the structural equation model analysis techniques for data analysis and perform data analysis using SPSS program and LISREL. The results showed factors that influence the competitiveness by used the theory-base include seven factors as follows: entrepreneurial spirit development, strategic management, human capital development, organization culture, logistics and supply chain, sustainable cluster and government policy. And the development of factors to quantitative research by confirmatory factor analysis-second order the results of the analysis model was modified to be consistent with the empirical data are in very good shape.

Keywords : Competitiveness, ASEAN Economic Community, Dynamic Change.

¹ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ

²รองศาสตราจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความสำคัญของปัญหาวิจัย

นับตั้งแต่เมื่อวันที่ 8 สิงหาคม พ.ศ. 2510 เป็นต้นมา ประเทศไทยได้ร่วมก่อตั้งสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations: ASEAN) และทำให้มีประเทศสมาชิกเพิ่มขึ้นรวมเป็น 10 ประเทศในปัจจุบัน ซึ่งประกอบด้วยประเทศอินโดนีเซีย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ ไทย บรูไนดารุสซาลาม เวียดนาม ลาว พม่า กัมพูชา และแวนโน้มสำคัญในอนาคตอาเซียน (ASEAN) มีนโยบายเปลี่ยนสภาพ โดยกำหนดให้ประเทศสมาชิกดำเนินการรวมกลุ่มทางการค้ามุ่งสู่การเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community: AEC) ก่อนกำหนด 5 ปี ในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งเดิมกำหนดไว้ในปี พ.ศ. 2563 จากนโยบายดังกล่าวส่งผลกระทบต่อตลาดใหญ่ขึ้นเท่ากับว่าตลาด 10 ประเทศรวมกันเป็นหนึ่ง ทำให้เกิดการปฏิบัติกับนักลงทุนในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) เช่นเดียวกับนักลงทุนของประเทศตนเอง ซึ่งอาจทำให้ต้นทุนของกลุ่มแข่งขันต่ำลง ภาชนะนำเข้าเป็นศูนย์ อุปสรรคนอกเหนือภาษีหมดไป ทำให้เกิดคู่แข่งขึ้นใหม่ในอาเซียน การลงทุนในอาเซียนทำได้โดยเสรีทำให้คู่แข่งเข้ามาแข่งขันในประเทศไทยได้อย่างเสรี และสามารถย้ายฐานการผลิตไปยังประเทศที่เหมาะสมเป็นแหล่งผลิตได้อย่างเสรีในประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ประเทศสมาชิกมีสิทธิสามารถเคลื่อนย้ายแรงงานที่มีฝีมืออย่างเสรี เคลื่อนย้ายเงินทุนอย่างเสรี เคลื่อนย้ายการลงทุนอย่างเสรี เคลื่อนย้ายบริการอย่างเสรี เคลื่อนย้ายสินค้าอย่างเสรี นอกจากนี้ แนวนโยบายในอนาคตบนเวทีการค้าโลกของอาเซียน ขณะนี้อาเซียนกำลังเตรียมจะขยายการจัดทำความตกลงการค้าเสรีออกไปนอกกลุ่มอาเซียน ภายใต้กรอบ ASEAN+3 และ ASEAN+6 ซึ่ง ASEAN+3 จะประกอบด้วย ประเทศจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ และ ASEAN+6 จะเพิ่มอีก 3 ประเทศคือ ประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และอินเดีย เป็นผลทำให้กลุ่มอาเซียนจะขยายประชากรเพิ่มขึ้นเป็น 50% ของประชากรทั้งโลกในอนาคต (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ, 2554)

จากการเปลี่ยนแปลงนโยบายทางเศรษฐกิจในระดับประเทศหรือกลุ่มประเทศของประชาคมโลกเพื่อการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในระดับสากลอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบต่อเป็นแรงกดดันต่อผู้ประกอบการทั่วโลกอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากสภาพแวดล้อม มีปฏิสัมพันธ์

กับองค์การ เมื่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลกระทบต่อซึ่งกันและกัน โดยปกติสภาพแวดล้อมทั่วไป จะมีลักษณะที่ซับซ้อน หลากหลาย เปลี่ยนแปลง และไม่คงที่ ซึ่งลักษณะของสภาพแวดล้อมเหล่านี้ในด้านต่างๆ ทางธุรกิจ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านกฎหมายและการเมือง ต่างมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนได้เสียกับองค์การธุรกิจเพิ่มมากขึ้น ทุกขณะ อาทิ ความรับผิดชอบต่อสังคม นโยบายคุ้มครองแรงงาน คุ้มครองผู้บริโภค เป็นต้น เศรษฐกิจและสังคม ได้เคลื่อนตัวจากการเป็นเศรษฐกิจที่มีการเจริญเติบโตจากการเพิ่มขึ้นเป็นการแพร่กระจายและการใช้องค์ความรู้ไปสู่การเป็นยุคเศรษฐกิจฐานแห่งการเรียนรู้ (Knowledge-based Social and Economy) โดยทุกกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมต่างแข่งขันกันด้วยความรู้ทั้งสิ้น สังคมและวัฒนธรรม เปิดกว้างรับความเป็นสากลอย่างต่อเนื่อง เทคโนโลยี จะทวีความซับซ้อนและมีราคาแพงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนในอุตสาหกรรมสภาพแวดล้อมทางการแข่งขัน คู่แข่งขัน ได้เพิ่มปริมาณและความแข็งแกร่งเพิ่มขึ้นทุกขณะ ลูกค้าน่า ต่างมีความต้องการที่หลากหลาย และเรียกร้องเพิ่มมากขึ้น ผู้จัดจำหน่ายวัตถุดิบ ต่างพยายามแสวงหาอำนาจเพื่อกดดันผู้ซื้อปัจจัยการผลิตอย่างต่อเนื่อง สินค้าและบริการมีวงจรชีวิตที่สั้นลงเหลือเพียงหกเดือนหรือสั้นกว่านั้น หลังจากที่เคยมีวงจรชีวิตยาวนานกว่าสามปี ผู้มีส่วนได้เสีย กับองค์การต่างก็ต้องการรักษาผลประโยชน์ของตนเองอย่างเคร่งครัด

ซึ่งผลกระทบจากเปลี่ยนแปลงดังกล่าวข้างต้น ทำให้สภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศชาติเปิดกว้างขึ้นอย่างไร้ขีดจำกัด และแนวโน้มผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จากนั้นต่อไปยากที่จะควบคุมได้อีกแล้ว ทำให้ผู้ประกอบการต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว รุนแรงหนักหน่วง ฉับพลัน สลับซับซ้อน และยิ่งทวีความรุนแรงของการเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นตลอดเวลาในลักษณะเชิงพลวัต ส่งผลทำให้แนวโน้มตลาดเปิดกว้างและเกี่ยวเนื่องกับการแข่งขันในระดับสากลมารายยิ่งขึ้น ทำให้ผู้ประกอบการยากต่อการทำความเข้าใจกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งแตกต่างจากสมัยอดีตที่การเปลี่ยนแปลงเป็นไปอย่างช้าๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป กว่าจะเกิดคู่แข่งขึ้นใหม่ขึ้นแต่ละรายต้องอาศัยระยะเวลา ทำให้ผู้ประกอบการสามารถมองเห็นและทำความเข้าใจกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้

มากกว่าสภาพแนวโน้มในปัจจุบันเป็นแรงกดดัน ให้ผู้แข่งขันต่างหาทางคิดค้นวิธีการเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้เหนือกว่าคู่แข่งอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา หากไม่เปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาตนเองให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป จะหลงตกอยู่ในภาวะหลงตน (Complacency) คือความพึงพอใจกับการประสบความสำเร็จในปัจจุบัน มิฉะนั้นอาจจะต้องล้มหายตายจากไปจากระบบได้ เพราะคู่แข่งที่แข็งแกร่งขึ้นมีอยู่ทั่วโลก และพร้อมที่จะทำการแข่งขันอยู่ตลอดเวลาด้วยราคาและคุณภาพที่ยอมรับได้ นอกจากนี้ความรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจในลักษณะเชิงพลวัตดังกล่าวนี้ สามารถส่งผลกระทบต่อการทำงานของผู้ประกอบการให้ล้มเหลวได้ภายในระยะเวลาเพียงช่วงข้ามคืน (โกศล จิตวิรัตน์, 2551)

จะเห็นได้ว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) เป็นต้นมา รัฐบาลก็มีนโยบายส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้สามารถมีความสามารถในการแข่งขันได้ ตามวาระตามกาลเวลาตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา เพื่อการปรับตัวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ อย่างต่อเนื่องตลอดมา แต่ผู้ประกอบการก็ยังไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางการแข่งขันที่เปลี่ยนแปลงได้ ดังจะสังเกตเห็นได้จากยังมีแนวโน้มยอดสถิติการสิ้นสภาพของ ผู้ประกอบการยังเพิ่มสูงขึ้นอยู่ทุกขณะ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์, 2552) ซึ่งเป็นสัญญาณอันตรายต่อการพัฒนาประเทศชาติโดยรวมในระยะยาว ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมจำนวนมากต้องสิ้นสภาพไปเพราะปรับตัวไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลง อันเนื่องมาจากปัญหาที่สำคัญที่สุด คือเรื่องจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ การไม่สอดคล้องกับโลกาภิวัตน์ ทำการบริหารจัดการแบบเดิมๆ โดยไม่สนใจสภาพแวดล้อม มองข้ามหรือไม่สนใจการสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้สอดคล้องกับเครื่องมือทางการจัดการที่นำมาประยุกต์ใช้จึงทำให้เครื่องมือทางการจัดการที่นำมาประยุกต์ใช้ไม่ประสบความสำเร็จ นอกจากนี้ยังมีปัญหาเรื่องโลจิสติกส์และซัพพลายเชน ปัญหาเรื่องเครือข่ายวิสาหกิจ และปัญหาเรื่องทรัพยากรมนุษย์ที่ยังด้อยประสิทธิภาพอยู่ (กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม, 2552)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาช่องว่างการวิจัย จากผลงาน

วิจัยในสาขาวิชาการจัดการทางด้านบริหาร ธุรกิจในประเทศไทย พบว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันที่ผ่านมา ถูกศึกษาแยกจากกันแต่ละปัจจัย ตามวาระตามกาลเวลาที่แตกต่างกัน ส่งผลทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถมองเห็นภาพรวมของปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันได้ รวมทั้งวิธีวิทยาการวิจัยที่ผ่านมายังขัดกับข้อตกลงเบื้องต้น ที่มักจะละเลยต่อโครงสร้างของข้อมูลเนื่องจากธรรมชาติโครงสร้างข้อมูลทางเศรษฐกิจและสังคมมักเกี่ยวข้องกับข้อมูลที่มีลักษณะเป็นโครงสร้าง และวิธีวิทยาการวิจัยที่นำมาใช้ในการวิจัยที่ผ่านมาส่งผลทำให้ผู้ประกอบการมองข้ามหรือละเลยบางตัวแปรที่สำคัญไป อาทิ การพยากรณ์ตัวแปร เมื่อตัวแปรใดไม่มีนัยสำคัญทำให้ตัวแปรนั้นไม่มีคุณค่าในผลงานวิจัยที่ผ่านมา แต่สภาพความเป็นจริงตัวแปรเหล่านั้นล้วนมีอิทธิพลทางอ้อมต่อการดำเนินงานทั้งสิ้น ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมุ่งศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันโดยภาพรวมของอุตสาหกรรมยางพาราแปรรูปขั้นต้น เพื่อมีส่วนช่วยให้ผู้ประกอบการได้ตระหนักถึงปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันโดยภาพรวมอย่างรู้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการปรับตัว (ทิศทางการดำเนินงาน) โดยภาพรวม เพื่อยกระดับขีดความสามารถของตนเองเป็นผู้แปรรูปขั้นสูง (ผลิตภัณฑ์ยาง) ต่อไปในอุตสาหกรรมยางพาราได้ เนื่องจากอุตสาหกรรมยางพาราไทยเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจที่สร้างรายได้มีมูลค่ารวมกว่า 1 แสนล้านบาท และเป็นสินค้าที่อยู่ใน 10 อันดับแรกของการส่งออกเสมอมา (สถาบันวิจัยยาง, 2554)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร คือผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพาราแปรรูปขั้นต้นขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย โดยผู้วิจัยกำหนดกรอบการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากผู้ประกอบ

การอุตสาหกรรมยางพาราแปรรูปขั้นต้นที่ขึ้นทะเบียนกับกรมโรงงานอุตสาหกรรม ระยะเวลาที่ทำการศึกษาดังแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2554 ถึงเดือนมีนาคม พ.ศ. 2558 ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนตุลาคม พ.ศ. 2555 ถึงเดือนกันยายน พ.ศ. 2556 ตัวแปรที่ศึกษา คือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต

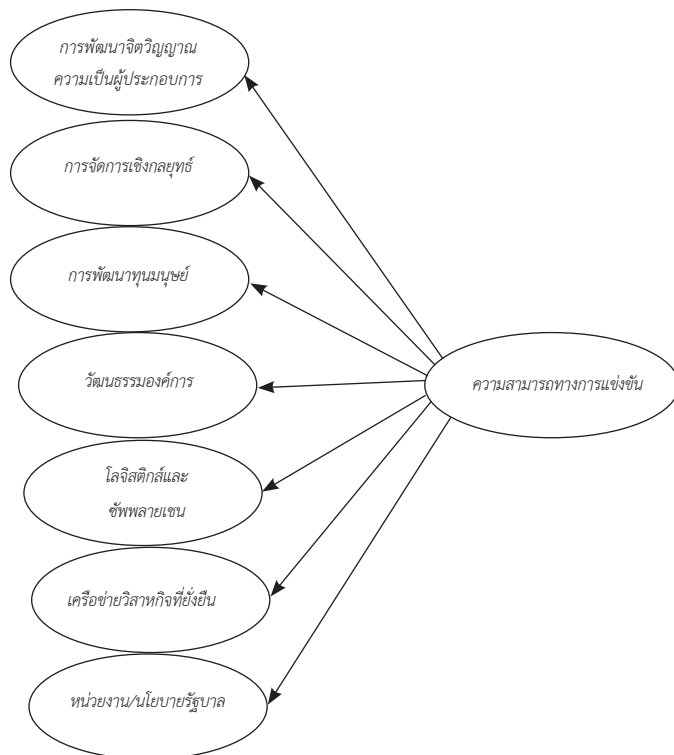
สมมติฐานการวิจัย

H₀: โมเดลตามสมมติฐานสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

H₁: โมเดลตามสมมติฐานไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิด

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัตจากการทบทวนวรรณกรรม พบปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต จำนวน 7 องค์ประกอบ ดังนี้ การพัฒนาจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Spiritual Development) การจัดการเชิงกลยุทธ์ (Strategic Management) การพัฒนาทุนมนุษย์ (Human Capital Development) วัฒนธรรมองค์การ (Organization Culture) โลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistic & Supply Chain) เครือข่ายวิสาหกิจที่ยั่งยืน (Sustainable Cluster) และหน่วยงาน/นโยบายรัฐบาล (Government Policy) ผู้วิจัยจึงนำมากำหนดเป็นโมเดลสมมติฐานการวิจัย ดังภาพ 1

ภาพ 1 โมเดลสมมติฐานเพื่อพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงพัฒนา ซึ่งมีขั้นตอนที่สำคัญ จำนวน 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสาร แล้วนำไปเขียนเป็นบทความวิชาการ โดยทำการทบทวนวรรณกรรมจากแนวคิดทฤษฎีในปัจจุบันเกี่ยวกับแนวโน้มการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน ด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา และการวิเคราะห์อภิมาน แล้วนำไปเขียนเป็นบทความวิชาการ หลังจากนั้นผู้ทรงคุณวุฒิ ตามข้อกำหนดมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) ซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการไม่ต่ำกว่าตำแหน่งรองศาสตราจารย์ จำนวน 2 ท่าน ได้ทำการประเมินและตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อทำการปรับปรุงแก้ไข เสร็จแล้วนำเผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับชาติ ตามข้อกำหนดมาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (โกศล จิตวิรัตน์, 2551)

ขั้นตอนที่ 2 สกัดหาคำประกอบและปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขัน โดยการได้มาซึ่งปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันอย่างแท้จริงภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต ผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษานำร่อง จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับ SMEs ทั้งในหน่วยงานรัฐบาลและเอกชน รวมทั้งอาจารย์ทางด้านบริหารธุรกิจและนักศึกษาในระดับปริญญาโท ปริญญาเอก โนมหาวิทยาลัยต่างๆ ในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง และวิธีการวิเคราะห์และสังเคราะห์ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพิ่มเติมเพื่อสกัดหาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต

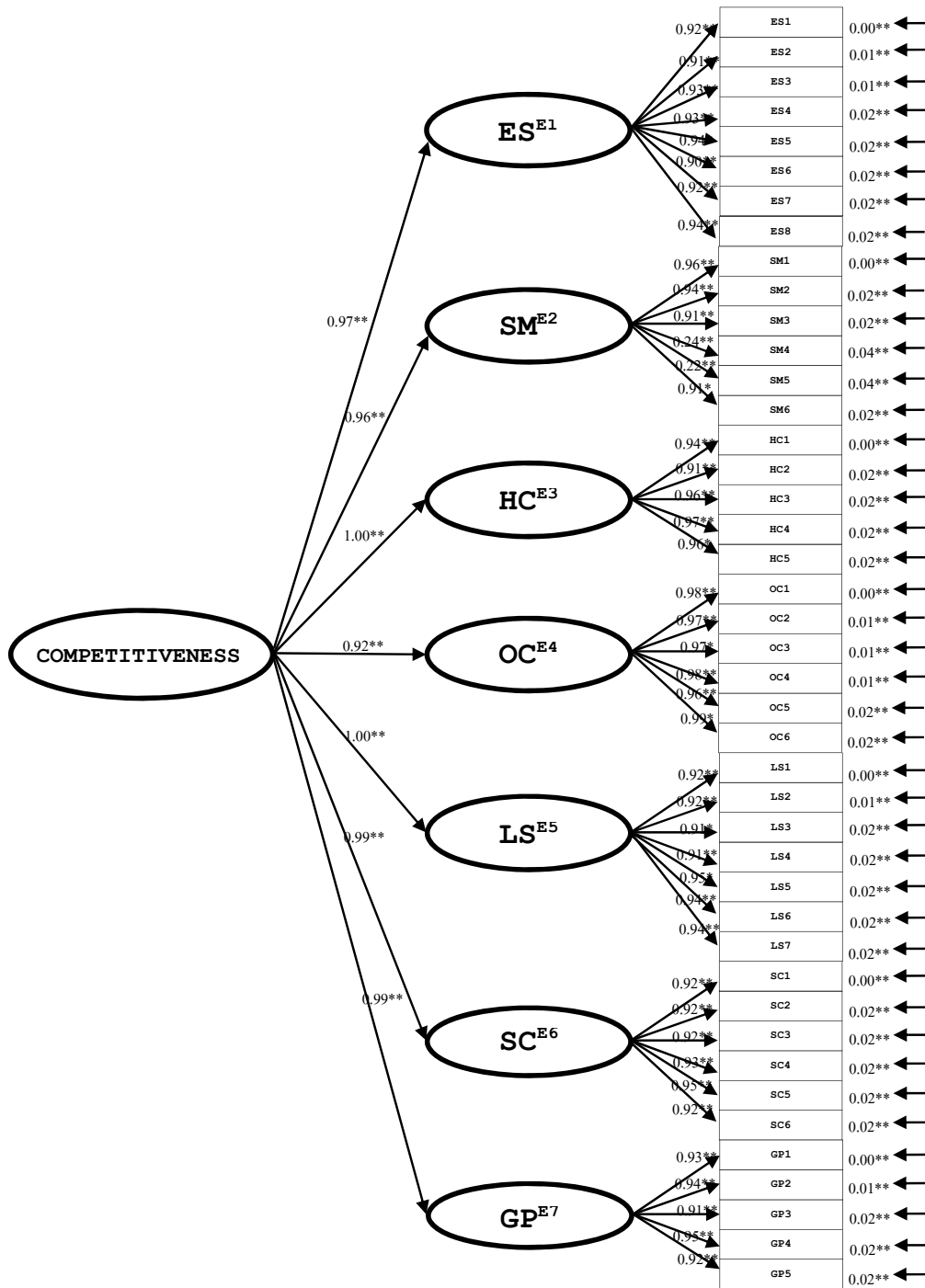
ขั้นตอนที่ 3 กำหนดองค์ประกอบและระบุปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต โดยทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อสนับสนุนปัจจัยสำคัญในแต่ละองค์ประกอบ จากแนวคิดทฤษฎีแนวโน้มในปัจจุบันที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวข้องแล้วนำมาสร้างเป็นองค์ประกอบและกำหนดปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต โดยใช้หลักทฤษฎีเป็นฐาน (Theory-based)

ขั้นตอนที่ 4 ประเมินความเที่ยงตรงของปัจจัยสำคัญ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน แสดงความคิดเห็นเพื่อลงมติเห็นชอบ แล้วนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างปัจจัยแต่ละข้อกับจุดประสงค์ หลังจากนั้นนำมาสร้างเป็นแบบประเมินเพื่อให้ผู้เชี่ยวชาญอีกจำนวน 30 ท่านเป็นผู้แสดงความคิดเห็นเชิงประเมิน แล้วนำมาแปรผลตามเกณฑ์เพื่อวัดระดับความเที่ยงตรงของปัจจัย

ขั้นตอนที่ 5 ทำการพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขัน ด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการนำปัจจัยที่สำคัญทั้งหมดมาสร้างเป็นเครื่องมือวิจัย มีลักษณะเป็นแบบมาตรวัดประเมินค่า 5 ระดับ แล้วทำการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัยด้วยการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาโดยกำหนดค่า IOC ไม่ต่ำกว่า 0.50 และทำการประเมินความเที่ยง ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยการนำไปทดลองใช้ กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 30 ราย ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงของเครื่องมือวิจัยทั้งฉบับ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.9873 และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการอุตสาหกรรมยางพาราแปรรูปขั้นต้นขนาดกลางและขนาดย่อม โดยกำหนดให้ผู้ประกอบการหรือผู้บริหารองค์กรจำนวน 1 ท่าน ในแต่ละสถานประกอบการเป็นผู้ให้ข้อมูล โดยทำการสุ่มแบบแบ่งช่วงชั้นชนิดแบ่งช่วงชั้นอย่างมีสัดส่วน ด้วยการนำประชากรมาแบ่งชั้น ตามประเภทโรงงานและในแต่ละช่วงชั้นใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นสัดส่วนจำแนกตามภูมิภาค ได้กลุ่มตัวอย่างที่สามารถเข้าถึงได้ทั้งสิ้นจำนวน 470 ราย ผู้วิจัยนำข้อมูลมาตรวจสอบ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต แสดงรายละเอียดดังภาพและตารางตามลำดับ ดังนี้

ภาพ 2 โมเดลผลการวิเคราะห์เพื่อพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต

ตาราง 1 คำนวณน้ำหนักประกอบ (Factor Loading) ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error: SE) ค่าสถิติทดสอบ t-test และค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

ตัวแปร	น้ำหนัก องค์ประกอบ	SE	t	R^2	ดัชนีความสอดคล้องของโมเดล
ES การพัฒนาจิตวิญญาณฯ	0.97	0.04	26.64**	0.93	Chi-Square (χ^2) = 469.43
SM การจัดการเชิงกลยุทธ์	0.96	0.04	27.20**	0.91	df = 574 P-Value = 1.00
HC การพัฒนาทุนมนุษย์	1.00	0.03	28.70**	1.00	$\chi^2/df = 0.82$
OC วัฒนธรรมองค์กร	0.92	0.04	25.69**	0.85	RMSEA = 0.00
LS โลจิสติกส์และซัพพลายเชน	1.00	0.03	28.63**	1.00	SRMR = .0083 RMR=.0079
SC เครือข่ายวิสาหกิจที่ยั่งยืน	0.99	0.04	27.28**	0.99	AGFI = 0.93 GFI = 0.96
GP หน่วยงานและนโยบายรัฐบาล	0.99	0.04	27.75**	0.98	CFI = 1.00

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากภาพ 2 และตาราง 1 ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบโมเดลปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต ผลการทดสอบสมมติฐานทางสถิติ (Statistical Hypothesis) แสดงผลการวิเคราะห์ค่าไคสแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 469.43 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 574 ค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ 1.00 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 0.96 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 0.93 ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 จากผลการวิเคราะห์แสดงว่าการทดสอบสมมติฐานปรากฏว่าโมเดลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองที่ปรับแก้แล้ว โดยภาพรวมสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยพิจารณาจากค่าความน่าจะเป็น (p) ที่ไม่มีนัยสำคัญ และความสอดคล้องของโมเดลอยู่ในเกณฑ์ที่ดีมาก เมื่อพิจารณาจากค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่าโดยประมาณ (RMSEA) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.00 และดัชนีตรวจสอบความกลมกลืน (Goodness of Fit) ของโมเดลโดยส่วนใหญ่เป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ว่าโมเดลสมมติฐานมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ความสามารถทางการแข่งขันมีค่าอยู่ระหว่าง 0.85-1.00 แสดงว่าปัจจัยที่สำคัญทั้งหมดในโมเดลที่ปรับ

แก้แล้ว สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสามารถทางการแข่งขันโดยภาพรวมได้ร้อยละ 85 ถึงร้อยละ 100

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพัฒนาปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เป็นการยืนยันได้ว่าปัจจัยสำคัญที่พัฒนาขึ้นทั้งหมดจำนวน 7 องค์ประกอบสามารถอธิบายความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัตได้อย่างเหมาะสม ซึ่งแต่ละองค์ประกอบมีปัจจัยสำคัญ ดังนี้ (1) การพัฒนาจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ ประกอบด้วย จำนวน 8 ปัจจัย ดังนี้ มีการยกระดับความรู้ มีวิสัยทัศน์เชิงรุก มีแนวคิดในการจัดการเป้าหมายให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ มีความกล้าเสี่ยงปรับทิศทางในการดำเนินงาน มีทัศนคติที่ดีต่อความล้มเหลว มีการใช้ภาวะผู้นำสร้างวิสัยทัศน์และสร้างวัฒนธรรมองค์การ มีการใช้ภาวะผู้นำสร้างบารมี (2) การจัดการเชิงกลยุทธ์ ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ดังนี้ มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค มีการจัดทำหรือการวางแผนเชิงกลยุทธ์ มีการนำเครื่องมือทางการจัดการมาประยุกต์ใช้ มีการกำหนดวัฒนธรรมองค์การ มีการถ่ายทอดแผนงานสู่การปฏิบัติการ มีการควบคุมและ

ประเมินผลกลยุทธ์ (3) การพัฒนาทุนมนุษย์ ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้ มีการสรรหาและระบุตัวคนเก่ง มีวิธีการคัดเลือกเพื่อให้ได้คนเก่ง มีการประยุกต์ใช้เครื่องมือในการพัฒนาทุนมนุษย์ มีการลงทุนในทรัพยากรมนุษย์เพิ่มขึ้น มีการผลักดันให้พนักงานนำความรู้ ความสามารถและทักษะที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดศักยภาพสูงสุด (4) วัฒนธรรมองค์การ ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ดังนี้ มีการสร้างพันธะสัญญาแก่พนักงาน มีการกำหนดวัฒนธรรมการทำงานทั่วทั้งองค์การ มีการส่งเสริมวัฒนธรรมองค์การแห่งการเรียนรู้ มีการสร้างวัฒนธรรมนวัตกรรม มีการสร้างวัฒนธรรมความรับผิดชอบต่อสังคม มีการนำเทคโนโลยีการสื่อสารมาใช้เพื่อเชื่อมวัฒนธรรมทั่วทั้งองค์การ (5) โลจิสติกส์และซัพพลายเชน ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ดังนี้ มีวิธีการเพื่อให้ลูกค้าสามารถเข้าถึงสินค้าได้ตลอดเวลา มีวิธีการนำเทคโนโลยีโลจิสติกส์มาประยุกต์ใช้ มีวิธีการประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับวัตถุดิบและสินค้าคงคลัง มีวิธีการในการประหยัดค่าใช้จ่ายในการขนส่ง มีการมุ่งใช้ยี่ห้อเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพทางการตลาดอย่างต่อเนื่อง นำเทคโนโลยีการผลิตหรือเครื่องจักรที่ทันสมัยมาทำการผลิตให้สอดคล้องกับความต้องการลูกค้าอย่างต่อเนื่อง มีการใช้ตัวแบบการวิเคราะห์เชิงปริมาณเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการซัพพลายเชน (6) เครือข่ายวิสาหกิจที่ยั่งยืน ประกอบด้วย 6 ปัจจัย ดังนี้ มีการประสานงานเพื่อริเริ่มสร้างเครือข่ายวิสาหกิจ มีความตั้งใจและมุ่งมั่นที่จะประสานการใช้ทรัพยากรร่วมกัน มีการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเชื่อมโยงกิจกรรมและความร่วมมือ มีการให้ความสำคัญกับการสร้างบรรยากาศที่ดี มีการให้ความไว้วางใจกันสูง มีกลุ่มผู้บริหารใช้ภาวะผู้นำเพื่อการเปลี่ยนแปลงทิศทางการดำเนินงานสู่ความยั่งยืน (7) หน่วยงานและนโยบายรัฐบาล ประกอบด้วย 5 ปัจจัย ดังนี้ มีการใช้สิทธิประโยชน์ทางภาษีในระดับสากล ใช้สิทธิประโยชน์จากนโยบายการเปิดเสรีทางการค้า มีการใช้สิทธิประโยชน์จากนโยบายทางการเงิน มีการเข้าร่วมกิจกรรมที่รัฐบาลจัดขึ้นเพื่อเพิ่มความแข็งแกร่ง มีการใช้สิทธิประโยชน์เขตปลอดอากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด

จากผลสรุปการวิจัยดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีของนักวิชาการหลายท่านที่กล่าวถึงเรื่องนี้ไว้อย่างน่าสนใจว่าการพัฒนาจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Spiritual Development) เป็นพื้นฐานที่มีส่วนสำคัญมาก ในการที่จะช่วยสนับสนุนให้การดำเนิน

งานของผู้ประกอบการประสบผลสำเร็จ เนื่องจากว่าการพัฒนาจิตวิญญาณความเป็นผู้ประกอบการมีส่วนสำคัญต่อการจัดการเชิงกลยุทธ์ เนื่องจากการจัดการเชิงกลยุทธ์จะยิ่งทวีความสำคัญขึ้นทุกขณะ เพราะขอบเขตแนวโน้มผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ทำให้ผู้ประกอบการจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเครื่องมือทางการบริหารจัดการเพื่อปรับทิศทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลก เพื่อใช้ประโยชน์จากโอกาสในการเปลี่ยนแปลงให้กิจการสามารถอยู่รอดเจริญเติบโต และมีศักยภาพทางการแข่งขันได้ (Lumpkin & Dess, 1996) อันจะนำไปสู่การเพิ่มความสามารถทางการแข่งขันอย่างยั่งยืน การจัดการเชิงกลยุทธ์ ถือได้ว่าเป็นกลไกสำคัญที่จะตอบสนองต่อทิศทางของปัญหาที่เกิดขึ้นจากธุรกิจไทยไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากองค์การต่างๆ จำเป็นต้องมีการปรับตัวเองอยู่ตลอดเวลาทั้งเพื่อความอยู่รอดและเพื่อการสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน ผลของการเปลี่ยนแปลงและความจำเป็นที่ต้องปรับตัวนี้ ทำให้แนวคิดในด้านการจัดการเชิงกลยุทธ์ยิ่งทวีความสำคัญเพิ่มขึ้นทุกขณะเพราะในปัจจุบันองค์การธุรกิจจะไม่สามารถประสบความสำเร็จในการดำเนินงานท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ถ้าขาดภารกิจเป้าหมายที่ชัดเจน ขาดแผนงานหรือกลยุทธ์ในการดำเนินงานเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายนั้น รวมทั้งไม่มีความสามารถในการนำแผนที่กำหนดขึ้นไปปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด อันจะนำไปสู่การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันอย่างยั่งยืน (Porter, 1985)

ทุนมนุษย์เป็นปัจจัยหลักสำคัญที่จะบ่งชี้ถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการดำเนินงานของธุรกิจในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาทุนมนุษย์ (Human Capital Development) เพื่อสร้างความสามารถทางการแข่งขันนำมาซึ่งความยั่งยืนให้กับองค์การธุรกิจได้ (Thorn & Pellant, 2007) องค์การใดมีปัจเจกบุคคลที่มีความเฉลียวฉลาดตถผลึกทางความรู้ (Knowledge) ความสามารถ (Ability) และทักษะ (Skills) ที่สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์การตลอดเวลา ย่อมสร้างความได้เปรียบจากการใช้ทุนทางปัญญาขององค์การเป็นเครื่องมือในการปรับตัวเพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (Sustainable) (Schultz, 1961) วัฒนธรรมองค์การ (Organi-

zation Culture) เป็นหัวใจสำคัญที่หล่อหลอมพนักงานให้เกิดความเชื่อมั่นในองค์กร และทุ่มเทพลังงานสุดชีวิต วัฒนธรรมองค์การที่แข็งแกร่งทำให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ และวัฒนธรรมองค์การเป็นข้อได้เปรียบทางการแข่งขันที่ลอกเลียนแบบได้ยาก (Deal & Kennedy, 1982; Dobni, 2008) โลจิสติกส์และซัพพลายเชน (Logistic & Supply Chain) มีความสำคัญมากขึ้นในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันของธุรกิจในโลกยุคโลกาภิวัตน์ อาจถือได้ว่าเป็นที่มาของความได้เปรียบทางการแข่งขันที่ดีที่สุด (Lambert, Stock & Ellram, 1998) การเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันด้วยวิธีการรวมกลุ่มกันเป็นเครือข่ายวิสาหกิจ (Cluster) จึงถือเป็นจุดเริ่มต้นของการปรับตัวที่จะนำไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันให้กับธุรกิจเพื่อแสวงหาโอกาสในอนาคต (Gardner, 1989; Porter, 1998) และเป็นแนวทางในการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันที่ยั่งยืนเพื่อนำไปสู่การรวมกลุ่มที่เป็นพลวัต (Dynamic Cluster) เพราะกระบวนการดังกล่าวจะเสริมสร้างการเรียนรู้สร้างทักษะที่จะนำไปสู่การพัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ การสร้างนวัตกรรม ก่อให้เกิดการลงทุน การจ้างงาน และเพิ่มผลผลิตเป็นวงจรของการพัฒนาที่ไม่มีวันสิ้นสุด และสามารถแข่งขันกับกิจการขนาดใหญ่ได้ (Porter, 1998; Ketels, Lindqvist & Solvell, 2006) การเชื่อมโยงกับหน่วยงาน/นโยบายรัฐบาล (Government Policy) สามารถเสริมสร้างประโยชน์ต่อกันได้ เป็นการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขัน (Hu & Mathews, 2009)

ข้อเสนอแนะในการวิจัย (1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ผู้ประกอบการควรมีการปรับทิศทางการดำเนินงานโดยภาพรวมให้สอดคล้องกับแนวโน้มที่กำลังเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต และเชื่อมโยงสู่ทิศทางที่จะเป็นไปในอนาคต โดยอาศัยแนวทางการจัดการเชิงกลยุทธ์ ซึ่งเป็นหลักการบริหารจัดการที่คำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมเป็นสำคัญ และควรมีการสอดแทรกกลไกที่เป็นตัวแปรซึ่งมีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันไว้ในแผนกลยุทธ์ขององค์กรเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างกลมกลืนกับกระบวนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง (2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป สามารถใช้วิธีการดำเนินงานวิจัยในลักษณะอื่นเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขัน เพื่อเป็นการตอบสนองทิศทางในอนาคตของผลการวิจัย อันได้แก่

เทคนิคเดลฟาย (Delphi Technique) เทคนิค EFR (Ethnographic Futures Research) เทคนิค EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) เทคนิคฟอร์ไซท์ (Foresight) การวิเคราะห์แนวโน้มผลกระทบ (Trend Impact Analysis) เทคนิคการสร้างภาพอนาคต (Scenario Building) เทคนิคเชิงสถิติของเบย์เซียน (Bayesian Statistical) เทคนิคการวิเคราะห์ผลกระทบภาคตัดขวาง (Cross-impact Analysis) เทคนิคกงล้ออนาคต (Futures Wheel) เป็นต้น และเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงมีแนวโน้มในลักษณะเชิงพลวัต ผู้ประกอบการต่างต้องการข้อมูลเชิงลึกเพื่อประกอบการตัดสินใจมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงสามารถนำโมเดลปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันไปทำการพัฒนาเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกมากยิ่งขึ้น เช่น การนำโมเดลไปศึกษากลุ่มพหุและความไม่แปรเปลี่ยนของการวัด (Multiple Group and Measurement Invariance) หรือนำโมเดลไปศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับ (Multilevel SEM) เป็นต้น (3) ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย เนื่องจากนโยบายการเปิดเสรีทางการค้า (FTA) เป็นสาเหตุสำคัญของการเกิดปรากฏการณ์ การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เป็นไปในลักษณะเชิงพลวัต (Dynamic) การปรับตัวภายใต้สภาวะการณ์ดังกล่าวนี้ จำเป็นต้องอาศัยภาษาอังกฤษ (English) เป็นพื้นฐานสำคัญในการติดต่อสื่อสารหรือเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาภาวะเปียบและเงื่อนไขข้อบังคับต่างๆ ในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนั้นรัฐบาลควรตระหนักให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในการเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันขั้นทั้งระบบและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง รัฐบาลควรให้การส่งเสริมและสนับสนุนให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาทางการ ภาษาที่สองของประเทศไทย เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญต่อการปรับตัวภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัต และยังเป็นการวางพื้นฐานเพื่อเป็นแนวทางในการปรับตัวเพื่อความอยู่รอดของคนรุ่นหลังต่อไปในอนาคตด้วย หากรัฐบาลนั้นสนใจในเรื่องนี้จะทำให้ทุกระบบที่มีส่วนเกี่ยวข้องอ่อนแอตามไปด้วยทั้งระบบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำปัจจัยที่สำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะเชิงพลวัตไปใช้เป็นกรอบในการตรวจสอบหรือประเมินคุณภาพการดำเนินงานภายใต้การเปลี่ยนแปลงในลักษณะ

เชิงพลวัตของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม โดยอาจนำปัจจัยที่สำคัญเท่าที่จำเป็นบางปัจจัยไปใช้ในการตรวจสอบหรือประเมินในช่วงเริ่มแรก เพื่อนำผลการประเมินจัดทำเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้อย่างมีทิศทางเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ หน่วยงานที่ เป็นผู้จัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ สามารถนำ

ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสามารถทางการแข่งขันที่ได้จากผลการวิจัยไปเป็นองค์ประกอบสำคัญเพื่อประกอบการพิจารณาในกระบวนการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ ให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมได้

เอกสารอ้างอิง

- กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ. (2554). *ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน: ผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมและพาณิชย์กรรม*. เอกสารประกอบการสัมมนา. กระทรวงพาณิชย์.
- กรมพัฒนาธุรกิจการค้า กระทรวงพาณิชย์. (2552). *ศูนย์เอกสารและข้อมูลธุรกิจ*. ค้นเมื่อ 10 มกราคม 2552. จาก <http://www.thairegistration.com/mainsite/index.php?id=39>
- กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม. (2552). *ปัญหาของ SMEs ในภาพรวม*. ค้นเมื่อ 15 มีนาคม 2552. จาก <http://www.google.co.th/guru/thread?tid=68dce5b2cc0d1ef5>
- โกศล จิตวิรัตน์. (2551). กฎ 8 ประการในการเสริมสร้างศักยภาพทางการแข่งขันของผู้ประกอบการภายใต้ แนวโน้มการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต (Dynamic). *วารสาร มทร.อีสาน*, 1(1), 96-102.
- โกศล จิตวิรัตน์. (2555). *การจัดการการเปลี่ยนแปลง*. เอกสารประกอบการสอนสาขาวิชาการจัดการ. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- โกศล จิตวิรัตน์. (2558). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงในงานวิจัย: เทคนิคการวิจัยใหม่ๆ*. กรุงเทพฯ: ทริบเพิล เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- โกศล จิตวิรัตน์ และคณะ. (2554). เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลทุกระดับในงานวิจัยด้วยโปรแกรม HLM. *วารสาร สยามคนกวีชัย*, 16(2), 29-42.
- โกศล จิตวิรัตน์ และคณะ. (2554). ศักยภาพของโปรแกรม Mplus กับการวิเคราะห์สถิติขั้นสูงในงานวิจัย. *วารสาร สยามคนกวีชัย*, 16(3), 53-65.
- โกศล จิตวิรัตน์ และคณะ. (2555). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงในงานวิจัยด้วยโปรแกรม SPSS, LISREL, HLM และ Mplus*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.
- โกศล จิตวิรัตน์ และคณะ. (2556). การวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างพหุระดับด้วยโปรแกรม Mplus. *วารสาร สยามคนกวีชัย*, 18(2), 70-83.
- โกศล จิตวิรัตน์ และรติพร ถึงฝั่ง. (2554). ปัญหาและข้อเสนอแนะในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ด้วยโปรแกรม LISREL. *วารสาร สยามคนกวีชัย*, 16(1), 106-119.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2556). *การจัดการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาองค์กร*. กรุงเทพฯ: ทริบเพิล กรุ๊ป.
- สถาบันวิจัยยาง. (2554). สถิติยางไทยและสถิติยางโลก. ค้นเมื่อ 19 เมษายน 2554, จาก http://www.rubberthai.com/statistic/stat_index.htm
- Beer, M. (2003). *Managing Change and Transition*. Boston: Harvard Business School Press.
- Deal, T. E., & Kennedy, A. A. (1982). *Corporate Cultures*. Addison-Wesley Publishing Company, Inc.
- Dobni, C. B. (2008). Measuring innovation culture in organizations; The development of a generalized innovation culture construct using exploratory factor analysis. *European Journal of Innovation Management*. Bradford. 11(4), 539.
- Gardner, W. B. (1989). Some Suggestions for Research on Entrepreneurial Traits and Characteristics. *Entrepreneurship: Theory and Practice*. 14(1), 27-37.
- Hu, Mei-Chih., & Mathews, J. A. (2009). Estimating the innovation effects of university-industry-government linkages: The case of Taiwan. *Journal of Management and Organization*, 15(2), 138-154.
- Joreskog, K. G., & Sorbom, D. (1996). *LISREL 8: User's reference guide*. Chicago, Illinois: Scientific Software International.

- Ketels, C., Lindqvist, G., & Solvell, O. (2006). *Cluster Initiatives in Developing and Transition Economies*. Center for Strategy and Competitiveness, Stockholm School of Economics. Retrieved January 10, 2009. from <http://www.cluster-research.org/dldocs/CIsDevelopingTransitionMay06.pdf>
- Lambert, D. M., Stock, J. R., & Ellram, L. M. (1998). *Supply Chain and Logistics Management*. McGraw-Hill, Inc.
- Lumpkin, G. T., & Dess, G. G. (1996). Clarifying The Entrepreneurial Orientation Construct and Linking it to Performance. *The Academy of Management Review*. 21(1), 135-172.
- Porter, M. E. (1985). *Competitive Advantage: Creating and Sustaining Superior Performance*. New York: The Free Press.
- Porter, M. E. (1998). Clusters and the New Economics of Competition. *Harvard Business Review*, 76(6), 77-90.
- Schultz, T. W. (1961). *Investment in human capital*. The American Economic Review. Jstor. org.
- Thorne, K., & Pellant, A. (2007). *The Essential Guide to Managing TALENT*. Kogan Page Limited.